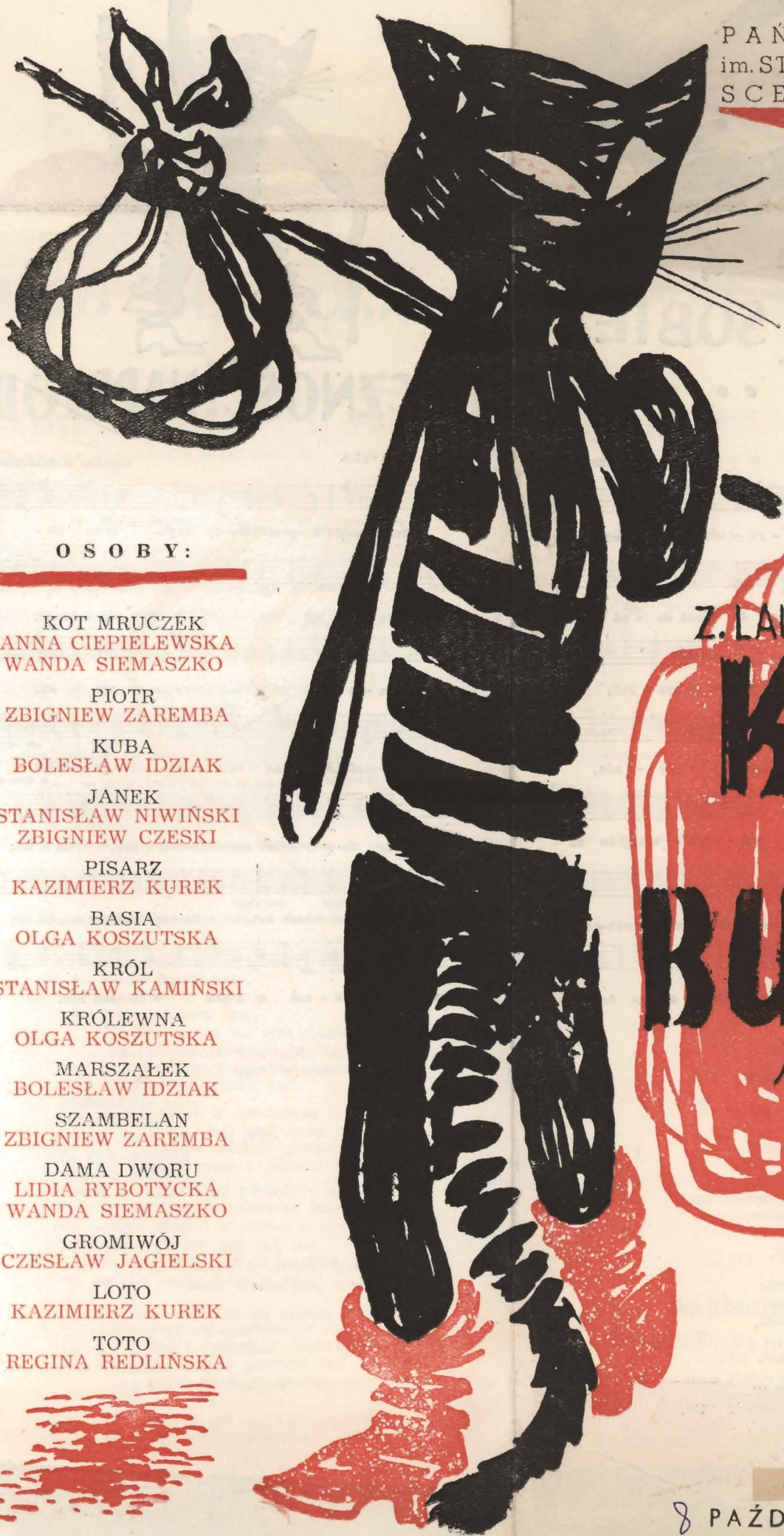

PAŃSTWOWY TEATR
im. STEFANA ŻEROMSKIEGO
SCENA W KIELCACH

OSOBY:

KOT MRUCZEK
ANNA CIEPIELEWSKA
WANDA SIEMASZKO

PIOTR
ZBIGNIEW ZAREMBA

KUBA
BOLESŁAW IDZIAK

JANEK
STANISŁAW NIWIŃSKI
ZBIGNIEW CZESKI

PISARZ
KAZIMIERZ KUREK

BASIA
OLGA KOSZUTSKA

KRÓL
STANISŁAW KAMIŃSKI

KRÓLEWNA
OLGA KOSZUTSKA

MARSZAŁEK
BOLESŁAW IDZIAK

SZAMBELAN
ZBIGNIEW ZAREMBA

DAMA DWORU
LIDIA RYBOTYCKA
WANDA SIEMASZKO

GROMIWÓJ
CZESŁAW JAGIELSKI

LOTO
KAZIMIERZ KUREK

TOTO
REGINA REDLIŃSKA

Z. LAURENTOWSKI

**KOT
W
BUTACH**

bajka

w 4 aktach

Reżyseria: L. RYBOTYCKA

Scenografia: J. GOLKA

Muzyka: M. NIZIURSKI

Choreografia: R. HRYNIEWICZ

8 PAŹDZIERNIK 1958 R.

JESTEM SOBIE KOT...

Wesoło.

JESTEM SOBIE KOT

Muzyka: M. Hiziuraki

Je - stem se - bie kot ssa - ra - czek, a se - wią maie
 Mrucz - kiem. Lecz po - śwól - cie, że przed wa - mi
 sdra - dzę pew - ną sztucz - ką. Któs - by myś - lał,
 że kot - zwyk - ly, miesz - ka - ją - cy w mły - nie,
 w - mie mó - wió, śpie - wać, tań - czyć i w baj - ce sa -
 - sły - mie. Miau, miau, miau, miau, świat maie wkrót - co
 bę - - - - - znał. Miau, miau, miau, miau, los mi ro - zum dał.

Jestem sobie kot-szaraczek,
 a zowią mnie Mruczkiem,
 lecz pozwólcie, że przed wami,
 zdradzę pewną sztuczkę.
 Któżby myślał, że kot zwykły,
 mieszkający w młynie,
 umie mówić, śpiewać, tańczyć,
 i w bajce zasłynie...

Miau, miau, miau, miau,
 świat mnie wkrótce będzie znał.
 Miau, miau, miau, miau,
 los mi rozum dał.

Nocą łapię szeszury, myszy,
 a śpię dniem i rankiem,
 dbając o porządek w młynie
 z moim panem — Jankiem.
 Wiedźcie, że nie jestem taki,
 jako inne koty,
 którym tylko w głowie figle,
 zabawy i psoty.

Miau, miau, miau, miau,
 świat mnie wkrótce będzie znał,
 miau, miau, miau, miau,
 los mi rozum dał.

BACZNOŚĆ! NAPRZÓD!

Tempo marsza

Muzyka: M. Hiziuraki

Bacz - ność! Na - przód! Rów - ny krok. Dzia - ko -
 - men - dę ob - jął 'kot. W świat pój - dzie - my,
 w świat da - le - ki, po - przez gó - ry la - sy rze - ki,
 przez o - sied - la, mia - ta, wio - ski. Z dro - gi smut - ki
 tros - ki. Ca - ły świat prze - mie - rzę w lot, Ja - nek
 a z nim w bu - tach kot. Ca - ły świat prze - mie - rzę
 w lot, Ja - nek a z nim w bu - tach kot.

Baczność! Naprzód! Równy krok!
 Dziś komendę objął Kot.

W świat pójdziemy, w świat daleki,
 poprzez góry, lasy rzeki,
 przez osiedla, miasta, wioski...
 Z drogi smutki, z drogi troski.

Caly świat przemierzą w lot —
 — Janek, a z nim w butach kot.

Już nie jestem w świecie sam,
 bowiem przyjaciela mam.

Nie nam w drodze nie przeszkodzi,
 bo przyjaciel w butach chodzi.
 Choć jest kotem — mówi, śpiewa,
 Bo tak zawsze w bajce bywa...

Caly świat przemierzą w lot —
 — Janek, a z nim w butach kot.

KTO OLEJU...

Tempo samby

Muzyka: M. Niziuraki

Kto o - le - - ju ma dość w gło-wie a na no - - dze dob-ry
 but i do te-gd jesz-cze zdro-wie, te- go ży -cie ist-ny
 cud! Cu - dów nie - - ma na tym świe-cie, a-le kto na szczę-ście
 lut, ten po - mi-mo wszyst-ko prze-cieź sam po-tra -fi zro- bić
 cud. Więc rób-my cu -da, mo-że się u -da, a u - dać mu - si
 się mój plan. za swą po-sta-wę zdo-bę-dę sla-wę a przy tym może też zdo-
 bę-dzie coś mój
 pan. Lecz że złe li-cho nie siedzi ci-cho mu-szę być czuj-ny
 spy-tam nig-dy
 tak jak kot, a że się przy tem kie-ruję nie tra-fiam ku-lą w

Kto oleju dość ma w głowie,
 a na nodze dobry but
 i do tego jeszcze zdrowie,
 tego życie — istny cud.

Cudów niema na tym świecie,
 ale kto ma szczęścia lut,
 ten pomimo wszystko przecież
 sam potrafi zrobić cud.

Więc róbmy cuda,
 może się uda,
 a udać musi się mój plan,
 Za swą postawę
 zdobędę sławę,
 a przy tym może też zdobędzie coś mój pan.
 Lecz że złe licho
 nie siedzi cicho,
 muszę być czujny tak jak kot,
 a że się przy tym kieruję sprytem
 nie trafiam nigdy kulą w plot.

Teraznie nie wiem co się stanie,
 czy przebiję głową mur...
 Nie tak łatwe to zadanie
 zdobyć zamek pośród gór,
 Lecz spróbuję przyjaciela,
 i ten też pokonać trud.
 Jak nie siłą, to fortem,
 znów wymyślę jakiś cud.
 Więc róbmy cuda... itd...

KRÓL CO MA...

Umiarkowanie

Muzyka: M. Niziuraki

Król co ma włas - ne zam - ki pa - la - ce i skrzy - nie
 peł - ne zło - ta nie-chaj dziś ra - czy zwró - cić u -
 - wa - gę na - mnie skrom - ne e go ko - ta.
 Fox
 Gdzie nie pomogą wszelkie bogactwa skar-by niepospolite,
 Tam zawsze znajdzie jakiś ratu - nek kot swoim ko - cim sprytem.
 Tam zawsze znajdzie ja - kiś ra - tu - nek kot swoim ko - cim sprytem.

Król, co ma własne zamki, pałace
 i skrzynie pełne złota,
 niechaj dziś raczy zwrócić uwagę
 na mnie — skromnego Kota.

Gdzie nie pomogą wszelkie bogactwa,
 skarby niepospolite
 tam zawsze znajdzie jakiś ratunek
 Kot — swoim kocim sprytem

(tam zawsze znajdzie jakiś ratunek
 Kot — swoim kocim sprytem): bis

Przyjmij odemnie, dostojny Królu,
 wiązanek myśli złotych —
 że każdy nawet największy władca
 winien szanować koty.

Bo cóż potrafią twoi dworzanie,
 fujary i fajlapy?...
 A kot choć spadnie nawet z wysoka,
 zawsze na cztery łapy.

Działu D. K. m. m. a. j.
 (zawsze na cztery łapy): bis

26 25 2

CENA 2 ZŁ

DYREKTOR TEATRU:
CZESŁAW JAGIELSKI
KIEROWNIK ARTYSTYCZNY TEATRU
IRENA BYRSKA